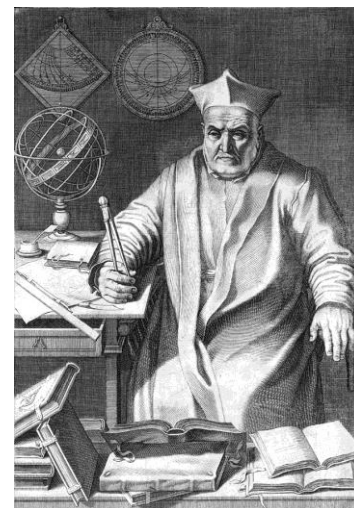

Christopher Clavius, el pare del calendari gregorià (1538-1612, Alemanya)

Christopher Clavius va ser un jesuïta alemany, matemàtic i astrònom. Es pot considerar un dels promotors del calendari gregorià. Va ser l'astrònom més respectat d'Europa de la seva època i els seus llibres de text van ser emprats a les universitats d'arreu del món durant molt de temps.

Va néixer cap el 1538 a Bamberg, Alemanya. Va ingressar a l'orde dels jesuïtes el 1555. Va estudiar primer a la Universitat de Coïmbra, Portugal, i després va estudiar teologia al Collegio Romano de Roma, on va romandre la major part de la seva vida com a professor de matemàtiques.

El 1579 va ser designat pel Vaticà per calcular les bases de la reforma del calendari julià, amb l'objecte de proporcionar una solució al constant desplaçament de les festes religioses cristianes al llarg dels anys. Ell va contribuir a la solució que es va començar a adoptar el 1582 per ordre del papa Gregori XIII, l'anomenat calendari gregorià. El calendari julià s'havia desfasat 10 dies i per corregir-ho es va passar del 4 d'octubre de 1582 al 15 d'octubre del mateix any.

Va costar molt d'implementar aquest nou calendari. Alguns matemàtics hi estaven en contra i van arribar a atacar verbalment Clavius. A més els països no catòlics no van implementar el nou calendari fins molts anys –o segles- després. Enfront aquesta resistència Clavius va escriure *Nova Calendarii romani apologia*, l'any 1595, on justificava l'ús d'aquest nou calendari.

En el terreny de l'astronomia sempre va defensar el model geocèntric i va oposar-se al nou model heliocèntric que es començava a estendre per tot arreu, defensat pel seu contemporani Galileo Galilei. Quan Galileu va començar amb les seves observacions astronòmiques amb telescopi Clavius ja era molt gran i no estava d'acord amb les seves interpretacions, per exemple no estava d'acord que a les taques que es veien a la Lluna fossin muntanyes i valls.

Va deixar una bona quantitat de llibres i una enorme quantitat de cartes amb altres científics i estudiosos de l'època. Podem destacar les següents obres: *De Spheris* (1570), un comentari de l'obra d'astronomia de Sacrobosco, llibre que va ser molt influent en l'astronomia del segle XVII; *Euclides elementorum* (1589); *Geometria practica* (1604); *Opera mathematica* (1611) i *Gnomonices*, obra enciclopèdica sobre gnomònica.

Va morir als 73 anys d'edat, l'any 1612.